

Approbatio

Concordat cum Originali.

Friburgi, die 8 Aprilis 1915

(L. S.)

✠ Thomas Archiepiscopus

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 15 Aprilis 1915

Dr. Scheglmann Vic. Gen.

KALENDARIUM PERPETUUM

Omnia ut in Calendario Ecclesiæ universalis, exceptis diebus infra descriptis:

Martius

- 2 B. Henrici Susonis Conf., duplex.
- 3 S. Cunigundis Imperatricis, Virg., duplex.
- 6 S. Fridolini Conf., duplex. Com. Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm. (duplex).
- 15 S. Clementis Mariæ Hofbauer Conf., duplex.

Aprilis

- 23 S. Georgii Mart., semiduplex.
In urbe Friburgensi, duplex majus.
- 24 S. Fidelis a Sigmaringa Mart., duplex.
In territorio Hohenzollerano: Patroni minus principalis, duplex majus.
- 27 S. Trudperti Mart., duplex.
Feria IV infra Hebdomadam IV post Octavam Paschæ, Dedicatio Ecclesiæ Cathedralis, duplex I classis cum Octava communi.
Feria IV sequenti, Octava Dicationis Ecclesiæ Cathedralis, duplex majus. Com. Vigiliæ Ascensionis.

Majus

- 16 S. Joannis Nepomuceni Mart., duplex majus. Com. S. Ubaldi Ep. et Conf. (semiduplex).

OFFICIA PROPRIA ARCHIDIÆCESIS FRIBURGENSIS

PARS VERNA

FESTA MARTII

Die 2 Martii

(d. a. ex 25 Januarii)

B. Henrici Susonis
Confessoris

Duplex (m. t. v.)

Oratio

Deus, qui beátum Henricum Confessorem tuum córporis mortificatione et caritate mirabilem effecisti: concède; ut Christum crucifixum corde diligere, et ópere in nobis exprimere valeámus. Per eúndem Dóminum nostrum.

Et fit Com. Feriæ.

In I Nocturno Lectiones Beátus vir, de Comuni Conf. non Pont. 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

Henricus Suso, Joannes a Suévia dictus, ubi ex illustri familia ortus, cog-

nómen non a patre Montése, sed pótius Suson a Matre, ceu piíssima fémina retínuit. Juste sanctéque educátus ádeo in virtútibus profécit, ut décimo tértio ætátis anno ad altióra a Deo vocátus, Prædicatórum Ordini Constántiæ nomen déderit. Humánæ vero fragilitáti in religióne páulum indúlgens, per quinquénium ita se hábuit, ut leves communésque culpas parvipénderet, donec eum Deus, volens divítias misericórdiæ suæ osténdere, a terrénis affectibus expéditum ad se pénitus attráxit: proptereaque Henricus intéris certamínibus et afflictiónibus, quibus retardábatur a via perfectiónis, magno ánimo superátis, cælestibus solum inhians, Dei præsentiam júgiter contemplári constituit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem aetérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Christiánæ mortificatiónis exémp lar efféctus, Christi passiónem in semetípso exprímere miris abstinentiis corporis que cruciátibus conátus est; nam cilicium et caténam férream á cubus armátam diu noctúque gestávit, et in ejúsdem passiónis memóriam ligneam crucem clavis férreis hórridam inter scápulas ad carnem sibi aptávit. Super nudam tábulam, ac sine ullo operiménto dormíre solébat; multis præterea vigiliis, flagellatióibus aliisque pœnitentiæ opéribus corpus suum, tamquam infensissimum hostem, quotidie in servitútem redégit. Divíno amóre vehementer accénsus, nomen Jesu sinistro pectoris láteri stylo férreo imprésit; sed Deus, qui ad sub-

limióra illum vocáverat, corporis cruciátibus hisce amarióres spíritus afflictatiónes adjúnxit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

Quibus angústis, nec non hóminum moléstis ac persecutióibus Henricus úndique jactátus, in Dei bonitáte confidens, firma spe, humilitáte et paciéntia de adversis triumphávit. In Ordinis observatióibus erat sollicitus, orándi habens stúdiu indeféssum, ac siléntium ita servans, ut numquam illud frégerit. Erga Deíparam Vírginem ferventíssimo ferebátur obséquio. Salútem zelans animárum, innúmeros peccatóres ad pœnitentiám redúxit, præcipue verodum magnam Germániæ partem, Suéviam imprimis et Alsátiam, verbum Dei contínuo prædicans, perlustrávit. Móratur post multos labóres plurimá-

que paciéntiæ documenta, plenus diérum ac virtutum, in cœnóbio Ulménis, ubi multis miraculis a Deo claruisse perhibétur. Hujus sancti viri fama longelateque diffúsa, cultum ecclesiásticum illico ad præsentem usque diem ipsi conciliávit, quo rite probáto primo Gregórius decimus sextus Ordini Prædicatórum, deinde Leo decimus tertius Archidiecési Friburgénsi Officiu Missámque in ejus honorem benigne concessit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locúsus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangel. Confiteor tibi Pater, de Communi Abbatum 2 loco.

IX Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus Com. in Laudibus.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis et Feriæ.

Die 3 Martii S. Cunigundis Imperatricis, Virginis

Duplex

Oratio

Deus, qui beátæ Cunigúndi Vírgini tuæ terréna despícere, et ad cæléstis impérii culmen anheláre tribuísti: concéde, quæsumus; ut ejus imitatióne calcáti mundi illecebris, ad gáudia aetérna securi pervenire valeámus. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divitias cælo condidit ore, manu.

V. Justum dedúxit.

Oratio Deus, qui beátum, ut supra. 5*

Deinde Com. Feriæ.

In I Nocturno Lectiones De Virgínius, de Communi 1 loco.

In II Nocturno Lectio iv

cunigúndis Augústa, Germanórum nobilíssima, abin-eúnte ætáte præclára exhibuit sanctitátis indicia, ac Deíparæ Vírginis, cui

se totam addixerat, patrocínio mundi illécebras, et fluxas carnis voluptates ea morum severitate coércuit, ut virginitatem quoque perpétuam colere, atque angélicam in terris vitam ágere proposierit. Verum paréntum jussis, qui illam in matrimonium despónderant, obtemperare coácta, illud a cælesti sponso, qui páscitur inter lílía, précibus efflagitávit, ut quem suscéperet virum, virginitatis suæ custódem inveniret. Henrico itaque Baváriæ duci, cognomento Pio, póstea Romanórum imperatóri, in matrimonium trádicta, raro exemplo virginitatem ipso annuente illibátam servávit: in cujus testimonium, cum aliquando, instigante humáni géneris hoste, suspicio quædam contra ipsam fuisset exórta, nudis pédibus super ignitos vómeres incédens illæsa, egrégium suæ innocéntiæ præbuit arguméntum, quod sanctus ipse Henricus suprémó mortis témpori appropínquans, abundantius declarávit; accítis namque impérii pro-

céribus, aliisque principibus viris, ac sanctæ Virginis consanguineis: qualem mihi, inquit, eam assignástis, talem reddo: virginem dedístis, virginem reddo.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. **Et.**

Lectio v

Singulári erga ecclésiás pietate prædita, sanctum Henricum cónjugem suum ad eas construendas et locupletandas exhortationibus incitávit, ópibus adjúvit. Bambergensém itaque episcopatum própriis facultatibus fundatum, beato Petro Apostolorum Principi, Romanæque Ecclésiæ vécigalem fecerunt, plúribus aliis templis et cænóbiis cæsárea plane munificéntia locupletátis. Cum pene ómnia, quæ habebat in terris, Christi ecclésiis, ac paupéribus distribuisset, seipsam quoque defuncto viro in Jesu Christi obséquium impéndit, ac sancti

Patris Benedicti régulam professá, et regnum mundi et omnem ornátum sæculi ingénti ánimi demissione contépnens, sanctum religiósæ vitæ propósitum usque ad mortem exactissime custodivit.

R. Dilexisti justitiam, et odísti iniquitatem: * Propóterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. **Proptérea.**

Lectio vi

Jugi itaque virtutum exercitio, cum annos quindecim in cænóbio bonórum óperum méritis cumuláta transegisset, ad cælestis Agni núptias, quas únice optáverat, invitáta sancto fine quiévit. Fámula suæ sanctitatem Deus illico póstmodum crebris miraculis demonstrávit; nam ad ejus túmulum cæci visum, claudi gressum, surdi auditum, muti loquélam, aliisque multis ac diutúrnis affécti languóribus salutem retulérunt; sed illud inprimis nóbile, quod pulvis de sepúlchro ejus assumptus sæpe in fruméntum con-

vérti repértus sit. Quibus rite probátis, ab Innocéntio tertio Pontífice Máximo sanctárum virginum número est adscrípta.

R. Afferéntur Regi virgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. **V.** Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. **Afferéntur tibi.** **Gloria Patri.** **Afferéntur tibi.**

In III Nocturno Homilia in Evangel. Simile erit regnum cælorum decem virginibus, de Communi I loco.

IX Lectio de Homilia Feriæ, et fit ejus Com. in Laudibus.

In Vesperis Com. sequentis (S. Casimiri Conf.):

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. **V.** Amávit eum.

Oratio

Deus, qui inter regáles delicias, et mundi illécebras, sanctum Casimirum virtúte constántiæ roborásti: quæsumus; ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despiciant, et ad cælestia semper aspirerent.

Deinde post Com. Feriæ
Com. S. Lucii I Papæ et Mart.:

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre.

Oratio

Deus, qui nos beati Lucii Martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concede propitius; ut, cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

Die 6 Martii

S. Fridolini Confessoris

Duplex

Oratio

Deus, qui perfecte coram te ambulantes protector es et merces magna nimis: da nobis beati Fridolini Abbatis intercessione et exemplo temporalia despiciere, et ad te tota mentis intentione festinare. Per Dominum nostrum.

Et fit Com. Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm.:

Ant. Istarum est enim regnum cælorum, quæ contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

V. Glória et honóre coronasti eas, Domine. **R.** Et constituisti eas super operam manuum tuarum.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Domine Deus noster, sanctarum Martyrum tuarum Perpetuæ et Felicitatis palmas incessabili devotione venerari: ut, quas digna mente non possumus celebrare; humilibus saltem frequentemus obsequiis. (Per Dominum.)

Deinde Com. Feriæ.

In I Nocturno Lectiones Beatus vir, de Communi Conf. non Pont. 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

Fridolinus, in Hibernia nobili genere ortus, jam a juventute scientia ac pietate eluxit. Sacerdotio insignitus et maxime egregius animi dotibus præditus, verbum Dei cum tanta eloquentia et cum

tanto omnium applausu prædicabat, ut præcipuis honoribus propter suam artis oratoriam peritiam afficeretur. Ast celebritatem humilitati postponens, divitias et omnem sæculi pompam spernens, opes paternas inter cognatos, pauperes et ecclesias divisit, sicque sponte pauper factus, patriam reliquit et in Galliam sese contulit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Ibi variis in locis cum ingenti zelo verbum Dei annuntiando, multos in virtute firmavit, multos ad penitentiam vocavit, plurimos ad veri Dei notitiam et cultum perduxit. Tandem in Pictavii suburbii constitit, ubi monasterii sancti Hilarii electus fuit Abbas. In rudibus ecclesie suæ ossa magni Hilarii detexit, eaque in ec-

clesia, quam delapsam una cum monasterio instauravit, honorifice recondidit.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus lorica m fidei, et ornavit eum. **Et.**

Lectio vi

Caritatis igne consumptus Pictavium reliquit, plures Gallie provincias lustravit, quasi tuba exaltans vocem suam, verbi Dei indefessus præco. Varia in variis locis templa et monasteria struxit. In Alsatia quoque et ipsamet civitate Argentina, quam maxime Dei gloriæ et animarum salutis operatus fidei propagator, demum in Seckingen, Rheni insula prope Basileam, in finibus Sueviæ, consedit, ubi in honorem sancti Hilarii templum et duplex monasterium, alterum pro monachis et alterum pro monialibus, constituit, ea sapientissime rexit, et ibi circa annum quingentesimum trigési-

num octávum post Christum natum sanctissime in Dómino obdormívit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Episcopi

Can. 20

Apóstoli dictis Dómini hæc reddunt: reliquísse se ómnia et cum ipso esse. Quibus Dóminus, cum séderit in majestátis suæ sede, sessúros super sedes duódecim ac tótidem tribus Israël judicatúros spopón-

dit, omnibúsque qui univérsa reliquerint propter nomen ejus, fructum cén-tupli præmii reservátum, multos autem ex novíssimis primos futúros et ex primis futúros novíssimos. Multa sunt, quæ non sinunt nos simplici intel-lectu dicta evangélica sus-cipere.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro pec-cátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queré-la, verus Dei cultor, ábsti-nens se ab omni ópere malo, et pérmanens in in-nocéntia sua. Ipse.

Lectio viii

Interpósitis nonnullis rebus, quæ ex natura húmáni sensus sibi contrária sunt, ratióem quæ-rere cæléstis intelligéntiæ admonémur. Apóstoli dicunt et sequi se Christum, et se ómnia reliquísse. Quómodo igitur fiunt tristes, et quómodo mé-tuunt, dicétes salvum esse néminem posse? Nam-que et ab áliis fieri pót-

erat, si quid fecissent ipsi. Deinde cum fecissent, quare metus, vel unde susceptus est? Additur étiam in responsióne Dómini, hæc apud hómines impossibília, pössibília apud Deum. Numquid apud hómines impossibília erant, quæ et Apóstoli se fecisse gloriántur, et fecisse eos Dóminus agnóscit?

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardén-tes in mánibus vestris: * Et vos similes homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

IX Lectio de Homília Feriæ.

Ad Laudes fit Com. Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm., ut supra in I Vesperis. 10*

Deinde Com. Feriæ.

Vesperæ a Capitulo de sequenti (S. Thoma de Aquino Conf. et Eccl. Doct.), Com. præcedentis:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphantis, divítias cælo cón-didit ore, manu.

V. Justum dedúxit.

Propr. Friburg. P. Verna

Oratio Deus, qui perfécite, ut supra. 10*

Deinde Com. Ss. Perpetuæ et Felicitatis, ut supra in I Vesperis. 10*

Postea Com. Feriæ.

Die 15 Martii

S. Clementis Mariæ Hofbauer Confessoris

Duplex

Oratio

Deus, qui beátum Cle-méntem Mariam miro fidei róbre et invictæ constantiæ virtúte deco-rásti: ejus méritis et ex-émplis fac nos, quæsumus, ita fortes in fide et caritaté fervétes; ut præ-mia consequámur æténa. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. Feriæ.

In I Nocturno Lectiones Beátus vir, de Communi Conf. non Pont. 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

Clemens Mariæ Hofbauer Tassovítii in Morávia natus, a prima ætáte in schola christiánæ perfectiónis eruditus est; magistra potíssimum religiosíssima matre, quæ puérum post

patris óbitum osténsa Christi Dómini e cruce pendéntis imágine, sic allocúta fertur: En fili, qui hinc in pósterum tibi futúrus est pater, cura, ut per eam, quæ ipsi placet, viam incédas. Adoléscentis pistóriam artem dídicit; sed ad majóra se vocári præsentíens cœpit inter laboriósæ artis exercítium ad stúdiúm incúmbere literárum. Bis Romam pedes ad límina Apostolórum peregrinátus est, bis étiam rerum cæléstium contemplatióni libérius vacatúrus in erémum secessit. Verum Deo illum ad altióra vocánte intermissa litterárum stúdia in Vindobonénsi Universitáte repétiit, navitérque prosecútus est; donec ex purióre fonte sacras disciplinas haustúrus, Romam tértium remigrávit. Ibi in sancti Alfónsi famíliam singulári Dei providéntia coopátus est, quam ipsíus ópera in díssitas regiões propagátum iri sanctus idem Patrens divíno instínctu præsensit ac palam prænun-tiávit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Absolúto cum magno spírítu fervóre tirocinío ac præsbyter factus in septentrionáles Európpæ provinciás a Sede apostólica missus est. Erécto Varsáviæ in Polónia primo suæ Congregatiónis domicílio, et plúribus sibi adjúctis sóciis, incredíbile est, quam copiósio ibi fructu sacerdotália múnera ultra vicénnium expléverit; nihil labóris recúsans, sive ut cathólicos ad bonos mores et pietátis cultum revocáret, sive ut hæreticos et Judæos ad veram fidem addúceret. Multa étiam ad religiósam juventútis institutiónem præstitit. Orphanórum sortem miserátus eréxit hospitíum, ubi misérrimos quosque patérna caritáte alébat; visus subínde stipem eórum causa emendicáre,

immo nec faciém ab increpántibus et in se conspuéntibus avértere. Inter has autem curas semper coram Deo ámbulans, Deiparæ Virgini, cujus Rosárium assidue recitábat, singuláriter devótus, rectus, simplex, húmilis, cunctis affábilis et benignus, ómnibus velut sanctitátis exémpplar júgiter præluxit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

Deo soli confisus, plures institúti sui domus váriis in regiõibus eréxit. Ipse vero multas, ob téporum iniquitátem, acerbitates perpéssus, et e Polónia tandem cum suis expúlsus, secessit Vindobónam, ubi duódecim postrémis vitæ annis, ad Dei glóriam strénuè operári perseverávit. Præter sédulam enim sanctimoniálium víginum curam totus in eo fuit, ut prædicatióne verbi Dei,

sacraménti Pœniténtiæ administratione, quam plúrimas a saluté dévias ánimas Christo lucrifáceret. Quem caritátis ignem, tum sacerdotibus, tum máxime selectæ júvenum cohórti, quorum complúres suum Congregatióni nomen dedérunt, infúndere adlaborávit. Illud autem indefessa sua ópera consecútus est, ut languescéntem pópuli fidem catholicúmque spírítum non parum illa ætáte imminútum corroboráret; dignus prop-térea, quem Pius séptimus virum apostólicum, Vindobonénsis cleri decus, Ecclesiæque cólumen appelláret. Méritis tandem plenus, et prodigiórum aliorúmque cæléstium charismatum múnere illústris, prope septuagénarius obdormívit in Dómino, Idibus Mártiis, anno millésimo octingéntésimo vigésimo. Eum Leo décimus tértius, miraculis clarus, Beatórum catálogo, Pius vero décimus novis fulgéntem signis Sanctórum fastis accénsuit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei

Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Quia. Glória Patri. Quia.**

In III Nocturno Homilia in Evangel. Nolite timére, de Communi Conf. non Pont. 2 loco.

IX Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus Commemoratio in Laudibus et II Vesperis.

Die 23 Aprilis

S. Georgii Martyris

In Diœcesi: Semiduplex

In urbe Friburgensi:

Duplex majus

Oratio

Deus, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eum beneficia póscimus, dono tuæ grátiae consequámur. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis (Ss. Soteris et Caji Pontificum et Martyrum):

Ant. Sancti et justí, in Dómino gaudente, allelúja:

vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Oratio

Beatórum Mártyrum, patrítérque Pontíficum Soteris et Caji nos, quæsumus Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Geórgius nobilibus paréntibus in Cappadócia natus, sancte ab illis et religióse educátus est. Iis vita functis, adhuc adoléscent tribúnus militum factus, et áliis insignítus honoribus sub Diocletiano Cæsare militávit. Verum cum edíctis imperiálibus persecutióne in christiános cérneret ácrius desævire, id indigne ferens, opportunum quoque fore illud tempus existimans ad salutem et ad martýrii glóriam, facultátibus suis in páuperes erogátis servisque libertáte donátis, zelo fidei ac reli-

giónis accénsus, imperatórem adit Christúmque verum Deum libere conféssus, ipsum de sua impia in christiános crudelitáte constánter accúsat.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas téporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatióne obtinébunt. **Et.**

Lectio v

Admirátus veheménter imperátor, quod Geórgius præter omnem opinióne christiános esset, primo blandis illum verbis ac magnis pollicitatióibus, deinde minis penarúmque terróribus a fidei senténcia conátur avétere. Sed cum nihil proficeret, nec ullo modo viri constántiam posset de pio et sancto propósito dimovére, jubet ipsum primo in cárcerem trudi ibíque diu affligi: tum verbéribus cæsum, rota mucrónibus obarmáta laniári, deinde torréri sartáagine variéque torquéri. Quam ille tormentórum vim ubi álacri ac forti ánimo tu-

lisset, indeque incólumis mirabiliter evasisset, plúrimos suo exémplo ad fidei constántiam excitávit.

R. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. **V.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. **Consolábitur.**

Lectio vi

Impius autem persecutor, cum eximiam hujusmodi Mártyris fortitudinem non divínæ virtúti, sed mágicis ártibus adscriberet, ipsum várie tortum atque in senténcia nihilóminus persisténtem, secúri pércuti jubet. Geórgius igitur fórtiter data cervice, martýrii coróna decorátus est Nono Kalendas Maji, anno salutis humanæ ducentésimo nonagésimo. Córporis ejus reliquiæ divérsas in regiones delatæ, máximo ab incolis habentur honóre. Caput Romæ in Diaconia sancti Geórgii ad Velábrum honorífice asservátur; et ipsius Mártyris nomen non solum in Oriénte, ubi passus est, sed et in occídus oris ubique claríssimum est. Antiqui-

rem inprimis intra Galliárum æque ac Germániaæ fines nóminis ejus veneratióne testántur tum cœnobia multa, tum innúmera fere parochiáles ecclésiæ, quæ passim sub ejus invocatióne, plúribus abhinc sœculis Deo dicatæ deprehendúntur.

R. Filiæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitatís et lætitiæ, allelúja. **V.** Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedixit filios tuos in te. **In. Glória Patri. In.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii secundum Joánnem

Lectio vii Cap. 15, 1-7

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Ego sum vitis vera: et Pater meus agricola est. Et reliqua.

De Homiliá sancti Augustini Episcopi

Tractatus 80 in Joánnem

Iénique cum de Patre, tamquam de agricola dixisset,

quod infructuosos pálmities tollat, fructuosos autem purget, ut plus afferant fructum, continuo étiam se ipsum mundatorem pálmitum osténdens: Jam vos, inquit, mundi estis propter sermónem, quem locútus sum vobis. Ecce, et ipse mundator est pálmitum, quod est agricolæ, non vitis officium, qui étiam pálmites operarios suos fecit: nam etsi non dant incrementum, impéndunt tamen ali-quod adjumentum, sed non de suo: quia sine me, inquit, nihil potéstis fácere.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **V.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. **Qui.**

Lectio viii

Audi étiam ipsos confitentes: Quid autem est Apóllo? quid autem Paulus? Ministri, per quos credidistis, et unicuique sicut Dóminus dedit. Ego plantávi, Apóllo rigávit. Et hoc ergo,

sicut unicuique Dóminus dedit. Non itaque de suo. Jam vero quod séquitur: Sed Deus incrementum dedit; non per illos, sed per seipsum facit. Excédit hoc humanam humilitatem, excédit angélicam sublimitatem: nec omnino pértinet, nisi ad agricolam Trinitatem.

R. Cándidi facti sunt Nazarái ejus, allelúja: splendórem Deo dederunt, allelúja: * Et sicut lac coagulati sunt, allelúja, allelúja. **V.** Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antiquo, sapphiro pulchrióres. **Et. Glória Patri. Et.**

Lectio ix

Jam vos mundi estis: mundi scilicet, atque mundandi: neque enim nisi mundi essent, fructum ferre potuissent. Et tamen omnem qui fert fructum, purgat agricola, ut fructum plus afferat. Fert fructum, quia mundus est: atque ut plus afferat, purgátur adhuc. Quis enim est in hac vita sic mundus, ut non sit magis magisque mundandus? Ubi

si dixerimus, quia peccatum non habemus, nos ipsos seducimus, et veritas in nobis non est. Mundet itaque mundos, hoc est fructuosos, ut tanto sint fructuosiores, quanto fuerint mundióres.

Te Deum laudamus.

In Diócesi Vesperæ de sequenti (S. Fideli a Sigmaringa Mart.), Com. præcedentis:

Ant. Sancti et justi et V. Pretiosa, ut supra. 16*

Oratio Deus, qui nos, ut supra. 16*

In urbe Friburgensi in Vesperis Com. sequentis (S. Fidelis a Sigmaringa Mart.):

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et æternitas témporum, allelúja.

V. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. R. Vos elégit Deus in hereditatem sibi, allelúja.

Oratio

Deus, qui beátum Fidélem seráphico spirítus ardóre succensum in veræ fidei propagatióne martýrii palma et gloriósis miráculis decorare dignátus es: ejus, quæsumus, méritis et interces-

sione, ita nos per gratiam tuam in fide et caritate confirma; ut in servitio tuo fidelis usque ad mortem inveniri mereamur. Per Dominum.

Die 24 Aprilis

In territorio Hohenzollerano:

S. Fidelis a Sigmaringa
Martyris,
Patroni minus principalis
Duplex majus

Omnia ut in Breviario hac die.

Die 27 Aprilis

S. Trudperti Martyris
Duplex

Oratio

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut intercedente beato Trudperto Martyre tuo, et a cunctis adversitatibus liberemur in corpore, et a pravis cogitationibus mundemur in mente. Per Dominum nostrum.

Et fit Com. præcedentis (Ss. Cleti et Marcellini Pontificum et Martyrum):

Ant. Sancti et justi, in Domino gaudete, allelúja: vos elegit Deus in hereditatem sibi, allelúja.

V. Pretiosa in conspectu Domini, allelúja. **R.** Mors Sanctorum ejus, allelúja.

Oratio

Beatorum Martyrum, patrisque Pontificum Cleti et Marcellini nos, Domine, foveat pretiosa confessio: et pia júgiter intercessio tueatur. Per Dominum.

In II Nocturno

Lectio iv

Trudpertus genere Scotus regiæque stirpe profectus, religionis causa, Theodoro post Joannem hoc nomine quartum Pontifice Máximo, Romam divino amore incensus se contulit, ubi omnia urbis loca sanctitate conspicua circumiens, flagrantissimo pietatis affectu venerabatur. Inde in patriam rediens, quam vitæ suæ rationem institueret, eo in itinere serio cogitare cepit. Et vero magni illius Patriarchæ Abrahæ exemplum sequi decernens, omnibus hujus sæculi divitiis, propinquis patrio- que solo ob Christi amó-

rem relictis, in solitium quemdam Brisgójæ locum contemplationi aptissimum, impetrata ab Othberto Habsburgensis familiæ, domino loci, licentia habitandi, se recepit; ubi in hunc usque diem monasterium ejus nomine insignitum invisitur.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Domine, * Et æternitas temporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium et exultationem obtinebunt. **Et.**

Lectio v

Othberto, a quo prædictum locum dono acceperat, ob ejus singulares virtutes carus mirum in modum fuit, quinimmo auxiliis opibusque ejus adjutus, monasterium ibidem construxit. Tanta autem humilitate præditus dicitur, ut iis, qui in ædificio construendo operam dabant, ministrare non erubéret. Orationi instanter vacabat, castitatem perpétuo coluit, jejuniis vigiliisque corpus macerare non desistebat, mentem divinis contem-

plationibus assidue exercuit. Hoc præter cetera habuit, ut Dei amore repleri vehementissime staret. Ecclesiam præterea suis manibus ac laboribus magnis ædificare aggressus opere formaque notabili perfecit, quam sanctorum Apostolorum Petri et Pauli nomine Martini Constantiensis episcopus solenni ritu consecravit.

R. In servis suis, allelúja, * Consolabitur Deus, allelúja. **V.** Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis. **Consolabitur.**

Lectio vi

Quibus rebus feliciter confectis, humani generis hostis sanctissimum virum Trudpertum, insignem Christi militem, frequentius more suo ex insidiis aggressus, variis tentationibus oppugnabat; quas ille jejuniis et oratione superabat, hisce pietatis armis invictus. Adversus vero demonem se in eo vincendo operam perdere, timuit ne, si diu viveret hic Christi athleta,

majores de ipso quoti-
die reportaret triumphos;
ideo immisit in quorundam
hominum scelestorum
animos ejus inter-
mendii consilium, quo in-
ducti innocentissimum vi-
rum per insidias inter-
fecerunt sexto Kalendas
Maji, anno post Christum
natum sexcentesimo qua-
dragésimo tertio. Ejus
corpus Othbertus honorifi-
ce (ut sanctum Martyrem
decēbat) sepeliendum cu-
ravit. Anno autem septin-
gentésimo septuagésimo,
cum ejus sanctissimam vi-
tam ac miracula, quæ co-
operante Domino et ante
et post martyrium multa
edidit, diligenter Stéphanus
tertius Pontifex Máximus
cognovisset, solenni
ritu illum in sanctorum
Martyrum numerum ré-
tulit.

R. Filia Jerúsalem, ve-
nite et videte Martyres
cum coronis, quibus co-
ronavit eos Dominus *
In die solemnitatis et læ-
titiæ, allelúja. **V.** Quóni-
am confortavit seras por-
tarum tuarum, benedixit
filios tuos in te. **In. Gló-
ria Patri. In.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secundum Joánnem

Lectio vii Cap. 15, 1-7

In illo tempore: Dixit
Jesus discipulis suis:
Ego sum vitis vera: et Pa-
ter meus agricola est. Et
reliqua.

De Homilia sancti Augu-
stini Episcopi

Tract. 81 in Joannem

item se dixit esse
Jesus, et discipu-
los suos palmi-
tes, et agricolam Patrem:
unde jam pridem, sicut
potuimus, disputatum est.
In hac autem lectione,
cum adhuc de seipso, qui
est vitis, et de suis pal-
mitibus, hoc est discipu-
lis, loqueretur: Manete,
inquit, in me et ego in vo-
bis: non eo modo illi in
ipso, sicut ipse in illis.
Utrumque autem prodest
non ipsi, sed illis: ita
quippe in vite sunt palmi-
tes, ut viti non conferant,
sed inde accipiant unde
vivant; ita vero vitis in
palmibus, ut vitale ali-
mentum subministret eis,
non sumat ab eis.

R. Ego sum vitis vera,
et vos palmites: * Qui
manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum,
allelúja, allelúja. **V.** Sicut
dilexit me Pater, et ego
dilexi vos. **Qui.**

Lectio viii

Ac per hoc, et manen-
tem in se habere Chri-
stum, et manere in Chri-
sto, discipulis prodest
utrumque, non Christo.
Nam præciso palmite, pot-
est de viva radice alius
pullulare; qui autem præ-
cisus est, sine radice non
potest vivere. Denique
adjungit, et dicit: Sicut
palme non potest ferre
fructum a semetipso, nisi
manserit in vite: sic nec
vos, nisi in me manseritis.
Magna gratiæ commendá-
tio, fratres mei: corda in-
struit humilium, ora ob-
struit superborum.

R. Cándidi facti sunt Na-
zaræi ejus, allelúja: splen-
dorem Deo dedérunt, al-
lelúja: * Et sicut lac coa-
gulati sunt, allelúja, alle-
lúja. **V.** Candidiores ni-
ve, nitidiores lacte, rubi-
cundiores ebore antiquo,
sapphiro pulchriores. **Et.
Glória Patri. Et.**

Lectio ix

Ecce cui, si audent, re-
spóndeant, qui igno-
rantes Dei justitiam, et
suam volentes constituere,
justitiæ Dei non sunt
subiecti. Ecce cui respón-
deant, sibi placentes, et
ad bona ópera faciēda
Deum sibi necessariū
non putantes? Nonne huic
resistunt veritati, homines
mente corrúpti, réprobi
circa fidem, qui respón-
dent, et loquuntur iniqui-
tatem, dicentes: A Deo
habemus, quod homines
sumus; a nobis ipsis au-
tem, quod justi sumus?
Hæc sunt inánia præsump-
tionis vestræ: et si est in
vobis ullus sensus, horré-
te: qui enim a semetipso
se fructum existimat ferre,
in vite non est; qui in vite
non est, in Christo non
est. **Te Deum laudamus.**

Vesperæ a Capitulo de se-
quenti (S. Paulo a Cruce Conf.),
Com. præcedentis:

Ant. Sancti et justii, in
Domino gaudete, allelúja:
vos elegit Deus in here-
ditatem sibi, allelúja.

V. Pretiosa in conspectu
Domini, allelúja. **R.** Mors
Sanctorum ejus, allelúja

Oratio Præsta, quæsumus, ut supra. 20*

Deinde Com. S. Vitalis Mart.:

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et æternitas témporum, allelúja.

V. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja.

R. Vos elégit Deus in hereditatem sibi, allelúja.

Oratio

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut, qui beati Vitalis Mártiris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Feria IV
infra Hebdom. IV post
Octavam Paschæ

In Dedicatone Ecclesiae Cathedralis

Duplex I classis cum Octava
communi

Omnia de Communi Dedicatōnis Ecclesiae, præter sequentia:

Lectio vi

(ex publicis documentis)

Templum hoc, mirificum opus artis góthicæ, per tria fere médiæ ævi

sæcula, tam regnantium quam civium sédula cura, largitióibus, laboribus exstrúctum, sub die quarta et quinta Decémbris, anni millésimi quingentésimi décimi tértii, fuit Deo dedicátum in honórem Dóminæ Nostræ in cælum Assúptæ, Dedicatiónis autem Festum póstea celebrándum per Guliélmum Cardinalem, apostólicæ Sedis Legátum, Dóminicæ quintæ post Pascha affixum fúerat. Sed, témporum decúrsu, ob rerum vicissitúdines, suppressa Diocési Constantiénsi, in urbe Friburgénsi Archiepiscopális et Metropolítána Sedes erécta est, atque ita ista Ecclésiá, nobilitáte et pulchritúdine in tota regione princeps, facta est cathedrális: quam Románi Pontífices spirituális grátiis et privilégiis auxérunt. Benedictus vero Papa décimus quintus ejus Dedicatiónis Anniversárium, ante diem Festum Ascensiónis Dómini Nostri, quotánnis in tota Diocési státuit recólendum. Grátias próinde omnipoténti Deo referá-

mus, qui templa manu-fácta elégit et sanctificávit, ut nomen ejus esset ibi, eúmque rogémus, ut omnes, qui huc deprecáturi convénerint, intercedénte beáta María Virgine, consolatiónis grátiam consequántur.

¶ Infra Octavam et in die Octava Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurrenti Hebdomadæ die ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectiones, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III in Communi singulis diebus assignantur propriæ.

Feria IV sequenti In Octava Dedicatōnis Ecclesiae Cathedralis

Duplex majus

¶ Pro utentibus Breviario antiquo Lectiones III Nocturni de Feria IV infra Octavam.

Pro Vigilia Ascensionis:

Lectio ix

Lectio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Cap. 17, 1-11

In illo témpore: Sublevátis Jesus óculis in cælum, dixit: Pater, ve-

nit hora, clarifica Filium tuum. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni
Epíscopi

Tract. 104 in Joann., sub med.

Póterat Dóminus noster, unigénitus et coetérnus Patri, in forma servi, et ex forma servi, si hoc opus esset, oráre siléntio: sed ita se Patri exhibére voluit precatórem, ut meminisset nostrum se esse doctórem. Próinde eam, quam fecit oratiónem pro nobis, notam fecit et nobis: quóniam tanti magístri non solum ad ipsos sermocinatio, sed étiam pro ipsis ad Patrem oratio, discipulórum est ædificatio: et si illórum, qui hæc dicta áderant audituri, profecto et nostra, qui fuerámus conscripta lecturi.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Com. Vigiliæ Ascensionis:

Ant. Pater, venit hora, clarifica Filium tuum claritáte quam hábui, priúsqum mundus esset, apud te, allelúja.

V. In resurrectione tua, Christe, allelúja. **R.** Cæli

et terra læténtur, allelúja.

Oratio

Deus, a quo bona cuncta procedunt, largire supplicibus tuis: ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt; et, te gubernánte, eadem faciámus. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti Festo Ascensionis sine ulla Commemoratione.

Die 16 Maji

**S. Joannis Nepomuceni
Presbyteri et Martyris**

Duplex majus

Oratio

Deus, qui ob invictum beáti Joánnis sacramentale siléntium, nova Ecclesiám tuam martyrii coróna decorásti: da nobis ejus intercessióne et exémplo, linguam caute custodire; ac ómnia pótius mala, quam ánimæ detriméntum, in hoc sæculo toleráre. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. præcedentis (S. Joannis Baptistæ de la Salle Conf. duplex):

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, tri-

úmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu, allelúja.

Y. Justum dedúxit.

Oratio

Deus, qui ad christiánam páuperum eruditiónem, et ad juvéntam in via veritátis firmándam, sanctum Joánnem Baptistam Confessórem excitásti, et novam per eum in Ecclesiá familiam collegísti: concéde propítius; ut ejus intercessióne et exémplo, stúdio glóriæ tuæ in animárum salúte fervéntes, ejus in cælis coronæ participes fieri valeámus.

Deinde Com. S. Ubaldi Ep. et Conf. (semiduplex):

Ant. Sacéros et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pró nobis Dóminum, allelúja.

Y. Amávit eum.

Oratio

Auxilium tuum nobis, Dómine quæsumus, placátus impénde: et intercessióne beáti Ubáldi Confessóris tui atque Pontíficis contra omnes diaboli nequítias dexteram super

nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

oánnes Nepomúci Bohémia ópido, unde Nepomuceni cognómen duxit, a paréntibus ætáte provéctis, non sine futúrá sanctitátis præsiagio, flammis supra nascentis domum mirabiliter collucéntibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidisset, beátæ Virginis ope, cui natum paréntes referébant accéptum, e vitæ periculo evásit incólumis. Egrégia índole, piáque institutióne cælestibus indiciis obsequente, inter sanctas religiosásque exercitatiónes pueritiam egit; nam ecclesiám frequenter adire, ac sacerdotibus ad aras operántibus ministráre in deliciis habébat. Zatécii politióribus lítteris ad humanitatem informátus, Pragæ vero gravióribus disciplinis excúltus, philosophiæ, theológiæ, sacrorúmque cánonum magistérium et láuream eméruit. Sacer-

dótió initiátus, atque a sciéntia Sanctórum ad lucra animárum rite comparátus, ministério verbi Dei sepénitus addixit. Cum igitur in vítiis exstirpándis, et revocándis in viam salútis errántibus, eloquéntia et pietáte úberes éderet fructus, inter canónicos metropolitánæ ecclesiæ Pragénsis cooptátus, mox sibi demandátam Evangelíi coram rege Wencesláo quarto prædicándi provinciám suscepit, eo succésu, ut Joánnis suásu multa rex fáceret, magnóque in honóre ejus virtútes habéret. Conspicuas tamen, quas ille obtulit dignitates, Dei servus, ne a divíni verbi præconió avocarétur, constantíssimè recusávit.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et æternitas téporum, allelúja, allelúja. **Y.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. **Et.**

Lectio v

R.égiis illum eleemósynis in páuperes erogándis præfectum Joánna régina

consciéntiæ sibi moderatorem ascivit. Cum autem Wenceslâus ab officio institutôque decessisset, atque in vitia præceps abriperetur, piæ autem conjugis obtestationes et mônita gravate ferret, contèdere ausus est, ut in sacramentâli judicio sacerdoti crédita reginæ arcana sibi a Joanne panderentur. At Dei minister blanditiis primum, tormentis deinde et carceris squalore tentatus, nefariæ regis cupiditati fôrtiter obstetit. Furéntem tamen Wenceslâi ánimum cum ab exsecrando propósito nec humana, nec divina jura deterrèrent, suprémum agónem, quem instare sibi athléta Christi nôverat, pópulo in contione de impendéntibus étiam regni calamitatibus admônito, non obscurè prænuntiavit. Mox Boleslâviam profectus, ad beatæ Virginis imâginem antiquo cultu célebrem, cælestè præsidium ad certandum bonum certâmen effûsis præcibus imploravit. Inde vespere reverentem in pervigilio Do-

mínicæ Ascensionis rex e fenestra conspicátus accessit; cumque vehementius urgéret, et próximam in aquis, si obluctári pèrgeret, submersiónem intentâret, Joânes invicta constantia terrôres minasque refutâvit. Itaque regis império in Moldâvam flumen Pragam interfluens noctu dejéctus, illústrem martyrii coronam est consecutus.

R. In servis suis, allelûja, * Consolâbitur Deus, allelûja. **V.** Judicâbit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. **Consolâbitur.**

Lectio vi

Sacrilegum facinus clam patrátum, et Mártyris glóriam insigne prodigium divinitus patefécit. Ubi enim exânime corpus secúndo flúmine vehi cœpit, ardéntes faces aquis supernatâtes et discurrentes apparuerunt. Quam ob rem ex aréna postridie mane corpus elátum, canónici defûde, regis iram nihil tímèntes, in metropolitânam ecclésiâ solémni pompa intulerunt, et sepultúræ mandârunt.

Cum autem in dies invicti sacerdotis memória mirâculis, et máxima fidélium, eórum præcipue qui fama periclitântur, veneratióne crésceret, post annos demum ámplius trecètos, in jurídica recognitióne cõrporis, quod sub humo tândiu jacuerat, lingua ejus incorrupta et vívida reperta est: quæ sexto post anno judicibus a Sede apostólica delegâtis exhibita, novo prodigio repente intumuit, et subobscurum ruborem in purpureum commutâvit. His itaque aliisque signis rite probâtis, Benedictus decimus tertius Póntifex Máximus die décima nona mensis Mártii, anno salutis millésimo septingentésimo vigésimo nono, primum hunc sacramentâlis sigilli assertorem, arcáni fidem sângvine obsignântem, sanctorum Mártyrum catálogo adscripsit.

R. Filiæ Jerúsalem, venite et videte Mártyres cum coronis, quibus coronâvit eos Dóminus, * In die solemnitatís et lætitiæ, allelûja. **V.** Quóniam confortâvit seras portâ-

rum tuarum, benedixit filios tuos in te. **In. Glória Patri. In.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 10, 26-32

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil est opertum, quod non revelabitur; et occultum, quod non sciatur. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi

Comment. in Matthæum, can. 10, post medium

Dóminus diem judicii ostendit, quæ abstrusam voluntatis nostræ consciéntiam prode: et ea quæ nunc occulta existimântur, luce cognitiónis públicæ detegit. Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantium monet esse metuendas: quia dies judicii nulla hæc fuisse, atque inánia revelabit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: et quod in aure auditis, prædicâte super tecta. Non légitim Dónum soli-

tum fuisse noctibus sermocinari, et doctrinam in tenebris tradidisse: sed quia omnis sermo ejus carnalibus tenebrae sunt, et verbum ejus infidelibus nox est.

R. Ego sum vitis vera, et vos palmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **V.** Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. **Qui.**

Lectio viii

Itaque id quod a se dictum est, cum libertate fidei et confessionis vult esse loquendum. Idcirco quae in tenebris dicta sunt praedicari jussit in lumine: ut quae secreto aurium commissa sunt, super tecta, id est, excelsio loquentium praeconio audiuntur. Constantem enim Dei ingerenda cognitio est, et profundum doctrinae evangelicae secretum in lumine praedicationis apostolicae revelandum: non timentes eos, quibus cum sit licentia in corpora, tamen in animam jus nullum est: sed timentes potius Deum, cui perdenda

in gehenna et animae et corporis sit potestas.

R. Candidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendorem Deo dederrunt, allelúja: * Et sicut lac coagulati sunt, allelúja, allelúja. **V.** Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. **Et. Glória Patri. Et.**

Pro S. Ubaldo:

Lectio ix

Ubaldus, Eugubii in Umbria nobili genere natus, a primis annis pietate et litteris egregie est institutus; jamque adolescens, ut uxorem duceret, saepe tentatus, numquam tamen a proposito servanda virginitatis recessit. Sacerdos effectus, patrimonium suum pauperibus et ecclesiis distribuit. Canonicorum regularium ordinis sancti Augustini institutum suscipiens, illud in patriam transtulit. Ab Honorio secundo summo Pontifice ecclesiae Eugubinae invitatus praeficitur, et episcopalis consecrationis munere decoratur. Factus forma gravis ex

ánimo, de consueta vendi ratione nihil admodum immutavit, et in omni virtutum genere enituit. Diutius infirmitatibus afflictus, Deo indesinenter gratias agebat. Cum multis annis ecclesiam sibi commissam summa cum laude gubernasset, sanctis operibus et miraculis clarus, quievit in pace.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes fit Commemoratio S. Ubaldi:

Ant. Euge, serve bone et fidelis, quia in paucis fuisti fidelis, supra multa te constituam, dicit Dominus, allelúja.

V. Justum deduxit.

Oratio

Auxilium tuum nobis, Domine quæsumus, placatus impende: et intercessione beati Ubaldi Confessoris tui atque Pontificis contra omnes diaboli nequitas dexteram super nos tuæ propitiationis extendende. Per Dominum.

In Vesperis Com. sequentis (S. Paschalis Baylon Conf.) et S. Ubaldi.

Pro Com. S. Paschalis:

Ant. Similabo eum viro sapienti, qui edificavit domum suam supra petram, allelúja.

V. Amavit eum.

Oratio

Deus, qui beatum Paschalem Confessorem tuum mirifica erga Corporis et Sanguinis tui sacra mysteria dilectione decorasti: concede propitius; ut, quam ille ex hoc divino convivio spiritus percipit pinguedinem, eandem et nos percipere mereamur.

Deinde Com. S. Ubaldi:

Ant. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum, allelúja.

V. Justum deduxit.

Oratio Auxilium tuum, ut supra.

Index alphabeticus

	pag.
Clementis Mariæ Hofbauer Conf., duplex. 15 Martii Cunigundis Imperatr., Virg., duplex. 3 Martii	13* 7*
Dedicatio Ecclesiæ Cathedralis, duplex I classis cum Octava communi. Feria IV infra Hebdom. IV post Octavam Paschæ	24*
— — Octava, duplex majus. Feria IV sequenti	25*
Fidelis a Sigmaringa Mart., duplex majus. 24 Aprilis Fridolini Conf., duplex. 6 Martii	20* 10*
Georgii Mart., semiduplex. (In urbe Friburg. duplex majus.) 23 Aprilis	16*
Henrici Susonis Conf., duplex. 2 Martii	5*
Joannis Nepomuceni Mart., duplex majus. 16 Maji	26*
Trudperti Mart., duplex. 27 Aprilis	20*

Die 21 Aprilis

(In Austria die 20 Aprilis)

S. CONRADI A PARZHAM CONFESSORIS

Duplex

(Ubi fit die 20 Aprilis, m. t. v.)

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúja.) **R.** Stolam glóriæ induit eum. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui misericórdiæ tuæ jánuam fidélibus patére voluísti: te súpplices exorámus; ut, intercedénte beáto Conrado Confessore tuo, temporália subsidia nobis tríbas et æterna. Per Dóminum.

Ubi celebratur die 21 Aprilis, fit Commemoratio S. Anselmi Ep., Conf. et Doct.:

Ant. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Anselme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei. (T. P. Allelúja.)

Pro díoc. Germaniæ et Austriæ. P. Verna

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúja.) **R.** Et osténdit illi regnum Dei. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salutis beátum Anselmum místrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

In I Nocturno, si dicendæ sint de Communi, Lectiones Beátus vir, de Communi Conf. non Pontificis 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

Conradus, in ruráli prædio ad óppidum Parzham in díocesi Passaviénsi, piis honestisque paréntibus natus, inde a púero modéstia et solitúdinis amóre, quanta futúrus esset sanctitáte,

præmonstrávit. Mirus jam tum in eo elucébat devotiónis fervor, máxime cum in ecclésia oráret; quam longe sitam, neque itinere neque frigore detérritus, frequentáre solébat. Summo erga beátam Virginem amóre inflammátus, quotidie ejus Rosárium assidue iterábat, diebúsque festis persæpe ad remotióra ipsius Deíparæ sanctuária pergébat: ex quibus pedéstribus peregrinaciónibus, júgiter orándo suscéptis, domum remeábat sub vésperum fere semper jejúnus. Integra juventúte in agrórum cultúra transácta, ut árcetius Deo adhæreret eíque libérius famularétur, mundo valedícere stáuit; quaprópter perámplo patrimonío abdicáto, annum agens primum supra trigésimum inter fratres láicos órdis Minórum Capuccinórum adnumerári obtinuit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Statim ab emíssa professione, ad sanctæ Annæ convéntum civitátis Vetcéttingæ missus fuit; locus autem célebris est et frequentíssimus inter cétera Germánicæ diciónis Mariána sanctuária, ádeo ut plura fidélium centéna millia illuc síngulis annis convéniant. Ob tantum ad eándem civitátem concúrsum, perdifficile in cœnóbio evádit janitóris officium; quod Conrádus, cui hujúsmodi munus statim ab ejus advéntu fúerat demandátum, ad óbitum usque retinuit, et tamquam exémplici apostolátum explevit. Impiger in labóre, parcus in loquéndo, erga páuperes largus, in peregrínis excipiéndis juvenísque promptus, per annos quadragínta et ámplius ostiárii onus æquanímiter gessit, máximo incolárum et peregrinórum emolumento, in ómnibus tum animæ tum córporis necessitátibus.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolum glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. **V.**

Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

Virtútibus ómnibus præclárus, siléntium summóperè adamávit. Per diem subsecúva témporis mómenta insumébat in quodam tuguriolo, jánuæ propínquo, e quo sanctíssimam Eucharístiam invísere et adoráre póterat; de nocte vero horas subripiébat somno, quas in fratrum conditório vel in ecclésia oratióni dabat. Etsi consenuísset, quiéti numquam se trádidit, sed in labóribus piisque exercítiis ad extrémum usque perréxit. Revéra quadam die cum plúribus peregrinántium turmis satisfacísset, agnóvit córporis víribus prorsus destítui; ac trídno post, undécimo Kaléndas Maji, obdormívit in Dómino, anno millésimo octingentésimo nonagésimo quarto, ætátis suæ septuagésimo quinto. Hunc Dei fámulum, heróicis virtútibus et miráculis clarum, Pius Papa undécimus anno millésimo nongentésimo trigésimo inter Beátos réttulit; novisque miráculis fulgéntem, quadrién-

nio post, idem Summus Póntifex Sanctórum fastis solémniter adscrípsit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

Si hoc Festum ad instar Simplicis redigatur, et de ipso IX Lectio juxta Rubricas sit dicenda, sumi potest sequens

Lectio ix

Conrádus in óppido Parzham diocésis Passaviénsis piis honestisque paréntibus natus, inde a púero, modéstia et solitúdinis amóre, quanta futúrus esset sanctitáte, præmonstrávit. Integra juventúte, in agrórum cultúra transácta, ut Deo libérius famularétur, mundo valedícere stáuit; quaprópter, perámplo patrimonío abdicáto, inter fratres láicos órdis Minórum Capuccinórum adnumerári obtinuit. Statim ab emíssa professione, ad sanctæ Annæ convéntum civitátis Vetcéttingæ missus est,

ibique janitoris officio ad-
dictus; quod ad obitum
usque máximo proximó-
rum emolumento in omni-
bus tum animæ tum cor-
poris necessitatibus exer-
cuit. Erga Eucharistiam
assiduo flagravit devoti-
nis affectu, et Deiparam
Virginem tamquam ma-
trem quotidianis obsequiis
coluit. Migravit ad Dómi-
num anno millésimo oc-
tingentésimo nonagésimo
quarto, ætatis suæ septua-
gésimo quinto.

Te Deum laudamus.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii se-
cundum Lucam

Lectio vii Cap. 12, 35-40

In illo tempore: Dixit Je-
sus discipulis suis: Sint
lumbi vestri præcincti, et
lucernæ ardentes in máni-
bus vestris. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papæ

Homilia 13 in Evangelia

Sancti Evangelii, fra-
tres carissimi, apér-
ta vobis est lectio
recitata. Sed, ne aliquibus
ipsa ejus planities alta for-
tasse videatur, eam sub
brevitate transcúrrimus,
quatenus ejus expositio ita
nescientibus fiat cognita,

ut tamen scientibus non sit
onerosa. Dóminus dicit:
Sint lumbi vestri præcincti.
Lumbos enim præcingi-
mus, cum carnis luxúriam
per continentiam coarctá-
mus. Sed, quia minus est
mala non ágere, nisi étiam
quisque studeat et bonis
opéribus insudare, prótin-
us additur: Et lucernæ ar-
dentes in máribus vestris.
Lucernas quippe ardentes
in máribus tenémus, cum
per bona ópera próximis
nostris lucis exémpla mon-
strámus. De quibus profé-
cto opéribus Dóminus dicit:
Luceat lux vestra
coram hominibus, ut ví-
deant ópera vestra bona
et glorificent Patrem ve-
strum, qui in cælis est.

R. Iste est, qui ante De-
um magnas virtútes operá-
tus est, et de omni corde
suo laudávit Dóminum: *
Ipse intercédât pro peccá-
tis ómnium populórum, al-
lelúja. **V.** Ecce homo sine
queréla, verus Dei cultor,
abstínens se ab omni ópere
malo, et pérmanens in in-
nocéntia sua. Ipse.

Lectio viii

Duo autem sunt, quæ
jubentur: et lumbos
restringere, et lucernas te-
nere; ut et mundítia sit ca-

stitátis in corpore, et lu-
men veritátis in operati-
one. Redemptóri etenim no-
stro unum sine áltero pla-
cere nequáquam potest; si,
aut is qui bona agit, adhuc
luxúriæ inquinaménta non
désérít, aut is qui castitáte
præminet, necdum se per
bona ópera exércet. Nec
castitas ergo magna est si-
ne bono ópere, nec opus
bonum est áliquod sine ca-
stitáte. Sed, et si utrúm-
que ágitur, restat, ut, quis-
quis ille est, spe ad supér-
nam pátriam tendat, et ne-
quáquam se a vítiis pro-
mundi hujus honestáte
contineat.

R. Sint lumbi vestri præ-
cincti, et lucernæ ardentes
in máribus vestris: * Et
vos símiles hominibus ex-
spectántibus dóminum su-
um, quando revertátur a
núptiis, allelúja. **V.** Vigi-
late ergo, quia nescitis qua
hora Dóminus vester ven-
túrus sit. **Et. Glória Patri.**
Et.

Ubi celebratur die 21 Apri-
lis, legitur

Pro S. Anselmo:

Lectio ix

Anselmus, Augustæ Præ-
tória in finibus Itáliæ,
nobilibus et catholicis pa-

réntibus natus, adoléscent,
pátria et bonis ómnibus
derelictis, in monastério
Beccénsi órdinis sancti Be-
nedícti emissa regulári pro-
fessione, in lítteris et vir-
tútibus assequéndis mirum
in modum profecit. Régi-
bus, episcopis veneratióni
fuit, et sancto Gregório
séptimo étiam acceptus,
qui tunc, persecutiónebus
agitatus, lítteras amoris
plenas ad eum dedit, se
et Ecclesiám ejus oratióni-
bus comméndans. Defún-
cto Lanfránc archiepisco-
po Cantuariénsi, ejus olim
præceptóre, ad ejúsdem
ecclesiæ régimen vocátus,
verbo et exémpló, scriptis
et concíliis celebrátis, prí-
stinam pietátem et eccle-
siásticam disciplinam re-
dúxit. Sed cum mox Wil-
lélmus rex vi et minis jura
Ecclesiæ usurpare tentás-
set, ipseque invícte resti-
tísset, bonórum directi-
onem et exsílum passus,
Romam ad Urbánum se-
cúndum se cóntulit. A quo
honorífice excéptus et sum-
mis láudibus ornátus, in
Barénsi concílio Spíritum
Sanctum étiam a Fílio pro-
cedéntem, contra Græcó-
rum errórem, innúmeris
Scripturárum et sanctó-

rum Patrum testimoniis propugnavit. Post mortem Willélmi, ab Henrico rege ejus fratre in Angliam revocatus, obdormivit in Dómino.

Te Deum laudamus.

Si autem IX Lectio alicujus Officii commemorati non sit dicenda, erit sequens

Lectio ix

Et vos símiles hominibus exspectantibus dómimum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, confestim aperiant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad júdicium próperat; pulsát vero, cum jam per ægritudinis moléstias esse mortem vicinam designat. Cui confestim aperimus, si hunc cum amore suscipimus. Aperire enim júdici pulsánti non vult, qui exire de corpore trépidat, et vidére eum, quem contempsisse se meminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne securus est, pulsánti confestim aperit, quia lætus júdicem sústinet; et, cum tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúja.) **R.** Et osténdit illi regnum Dei. (T. P. Allelúja.)

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituám, intra in gáudium Dómini tui. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui misericórdiæ tuæ jánuam fidélibus patére voluísti: te súpplices exorámus; ut, intercedente beáto Conrado Confessóre tuo, temporália subsidia nobis tríbuas et æténa. Per Dóminum.

Ubi celebratur die 21 Aprilis, fit Commemoratio S. Anselmi:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituám, dicit Dóminus. (T. P. Allelúja.)

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúja.) **R.** Stulam glóriæ índuit eum. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui pópulo tuo æténnæ salútis beátum Ansélmum mínistrum tri-

buísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habere mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

Ubi celebratur die 20 Aprilis, Vesperæ a Capitulo dicuntur de sequenti, cum Commemoratióne præcedentis: **Ant.** Hic vir, **V.** Justum, ut infra. Alias vero Vesperæ dicuntur de S. Conrado, ut sequitur.

In II Vesperis

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúja.) **R.** Et osténdit illi regnum Dei. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu. (T. P. Allelúja.)

Et fit Com. sequentis:

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et æternitas téporum, allelúja.

V. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. **R.**

Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Beatórum Mártyrum patríturque Pontíficum Sotéris et Caji nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet oratóio veneránda. (Per Dóminum.)

Deinde Com. S. Anselmi:

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Ansélme, divinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. (T. P. Allelúja.)

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúja.) **R.** Stulam glóriæ índuit eum. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui pópulo tuo æténnæ salútis beátum Ansélmum mínistrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habere mereámur in cælis. Per Dóminum.

ELOGIUM IN MARTYROLOGIO ROMANO

In Austria die 20 Aprilis primo loco legitur:

Sancti Conrãdi a Parzham Confessõris, cujus dies
natãlis sequenti die recensetur.

Die 21 Aprilis

in Germania 1 loco, in Austria vero 2 loco:

Vetcettingæ, in Bavãria, sancti Conrãdi a Parzham,
Confessõris, ex Ordine Minõrum Capuccinõrum,
jugi oratione et caritate in proximum insignis; quem
miraculis clarum Pius Papa undecimus Sanctõrum
número adscripsit. (In Austria additur: Ipsius tamen
festum pridie hujus diæ recõlitur.)

APPROBATIO

Concordat cum originali approbato.

Ratisbonæ, die 1 Januarii 1938

v. n. DR. DOEBERL